

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. E stillet af Folketingets Forsvarsudvalg

Spørgsmål E

Ministeren bedes oplyse, hvordan fremdriften i søkortopmålingen i farvandene i og omkring Grønland går samt redegøre for, om regeringen har tænkt sig at opprioritere indsatsen vedrørende søkortopmåling.

Svar

Spørgsmålet er en opfølgning på samrådet i oktober 2012, hvor min forgænger blev bedt om at redegøre for status og fremdrift vedrørende søopmåling og produktion af søkort over Grønland.

Jeg vil starte med at minde om, at Grønlands havareal på 2,1 mio. km² er enormt – 20 gange større end Danmarks havareal. Derfor er det en kæmpe opgave at søopmåle og

kortlægge dette areal, og vi er derfor nødt til at foretage en prioritering både i forhold til søopmåling og i forhold til selve produktionen af søkort.

Først lidt om søopmålingen ved Grønland.

Et af de væsentligste elementer i søkortet er dybdeforholdene. I samarbejde med Forsvaret og Grønlands Selvstyre prioriterer vi i Miljøministeriet, hvilke områder der skal opmåles. Selve opmålingen foretages af Forsvaret, som stiller mandskab og skibe til rådighed for opgaven.

Første prioritet har været at foretage søopmåling af ruter ind til alle de store byer langs Grønlands sydvestkyst, hvor langt hovedparten af befolkningen bor, og hvor der sejler langt flest skibe. Denne opmåling af ruterne fra åbent hav til byerne er nu afsluttet med seneste opmålinger.

Fremover bliver opmåling af resten af indenskærstruterne langs sydvestkysten nu første prioritet sammen med opmåling af fjorde og havne, hvor turisme og erhverv har behov for bedre søkort. 70 % af indenskærstruterne er opmålt på nuværende tidspunkt.

Og nu til den konkrete fremdrift i arbejdet i forhold til sidste samråd.

Opmålingssæsonen for 2013 blev afsluttet midt september, da der kun kan opmåles effektivt i 5- 6 måneder i sommerhalvåret på grund af is, lys og vejrforhold. Vi går i gang igen til april 2014.

Målsætningen var at opmåle 4.500 kilometer linje i den netop afsluttede opmålingssæson, og der er opmålt 4.800 km linje. Så målsætningen må siges at være opnået. Antallet af kilometer, der kan måles, er meget

afhængigt af vejr- og isforhold, samt de lokale forhold hvor der måles. Det vil derfor variere fra år til år, hvor meget der opmåles.

Det var status for søpmålingen, hvorfor jeg vil gå videre til selve produktionen af søkortene.

I 2009 indgik daværende miljøminister Troels Lund Poulsen som bekendt en aftale med Grønlands Selvstyre om en digitalisering og en såkaldt 'genopretning' af søkortene over den sydvestlige del af Grønland. Aftalen betyder, at inden udgangen af 2018 skal alle 73 søkort over det sydvestlige område være rettet op, digitaliseret og fremstillet både som papirsøkort og digitale søkort.

Samarbejdsaftalen fra 2009 omfattede oprindeligt genopretning og digitalisering af 65 søkort. Men sammen med selvstyret er det besluttet at udvide antallet til 73 kort – stadig

inden for samme område. Det skyldes, at flere af kortene indeholder så mange detaljer, at det er mest hensigtsmæssigt at dele dem i to.

Da min forgænger gav dette udvalg en status på et samråd i oktober 2012, kunne hun oplyse, at der var produceret 13 søkort. Status nu er, at der er produceret 18 søkort, og yderligere 3 søkort forventes produceret inden for den næste måned. Fremdriften vedrørende opretning og digitalisering af de grønlandske søkort forløber som aftalt med selvstyret.

En forudsætning for at nå produktionen på 73 søkort i 2018 er, at der skulle indkøbes et nyt produktionssystem, og at systemet efterfølgende optimeres. Status for det er, at systemet er i brug og løbende optimeres med henblik på at understøtte en gradvis højere produktion per år.

Så er der spørgsmålet, om regeringen har

tænkt sig at opprioritere indsatsen vedrørende søkortopmåling og søkortlægning.

Jeg vil godt starte med at sige, at vi alle sammen har bekymringen for, at der skal ske uheld i de arktiske farvande, fordi det kan være vanskeligt at udføre eftersøgning og redning eller miljøbekæmpelse.

Men selv om skibstrafikken i Grønlands farvande forventes at være stigende, både som følge af stigende krydstogsturisme og – på sigt – stigende råstofaktiviteter, så er der dog stadig en relativt beskedne skibstrafik. Der er registreret ca. 600 større skibe årligt i de grønlandske farvande. Til sammenligning sejler ca. 60.000 skibe årligt gennem de indre danske farvande.

På den baggrund skal jeg erindre om, at Miljøministeriet og selvstyret har indgået en konkret aftale om at producere nye oprettede

og digitaliserede søkort i de mest trafikerede farvande omkring Sydvestgrønland inden udgangen af 2018. Det er den aftale, der danner rammerne for arbejdet med søkortproduktion i Grønland.

På årlige møder med selvstyret drøftes fremdriften i opretningen af søkort og søopmåling og prioriteringen af den fremadrettede opretning af de resterende søkort, der er omfattet af aftalen.

Udgifterne til søkortlægning og produktionssystemet i forbindelse med denne aftale bliver løbende indprioriteret i Geodatastyrelsens bevillinger. Og siden 2009 har Geodatastyrelsen fordoblet de årlige resurser, der bruges til at udarbejde søkort over Grønland, og til den nødvendige optimering af produktionssystemet.

Det er en ambitiøs aftale. Jeg ved, at

Geodatastyrelsen prioriterer højt, at man lever op til det aftalte mål, og Geodatastyrelsen vil løbende gøre rede for fremdriften.

Det er således min klare forventning, at samarbejdsaftalen med Selvstyret bliver overholdt.